

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/122/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010323
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3518010323.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému D. G., nar. X.XX.XXXX v G., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a) Tr.zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. decembra 2018 prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 20.9.2018, sp.zn. 15T/43/2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm.d), písm.e), ods.2 Tr.por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku celý výrok o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu, uložených obmedzeniach a povinnostiach a výrok o ochrannom protialkoholickom liečení.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovaný D. G. - nar. X.XX.XXXX v G., trvale bydliskom G.,
X. G. č. XXX/XX, t.č. ÚVV Ilava

o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, pričom podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť podrobiť sa na vyzvanie súdu alebo príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky skúške na alkohol a iné návykové látky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť nepriblížiť sa k poškodenej D. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X.G. XXX/XX G. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydliá poškodenej.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. i) Trestného zákona sa obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom zo dňa 20.9.2018, sp.zn. 15T/43/2018 bol D. G. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak, že od presne nezisteného času v roku 2008 po nástupe poškodenej D. G., nar. XX.XX.XXXX, manželky obžalovaného do práce v spoločnosti E. spol. s.r.o. G. najneskôr do 28.3.2018, v G. na ul. X.G. č. XX v byte č. XX opakovane svoju manželku D. G. upodozrieval z nevery, psychicky ju deptal opakovaným kontrolovaním prostredníctvom mobilného telefónu na pracovisku, opakovane vyvolával žiarlivostné scény, a to aj keď išla poškodená len na prechádzku so psom, obviňoval ju z nevery, čím u nej vyvolával opakovane stres, opakovane sa jej vyhrážal bitkami, ak neurobí čo povie, v presne nezistenom čase v mesiaci marec 2015 ju urážal, že je pedofilka, vyhrážal sa jej, že keď príde domov z Rakúska, tak ju zbije a vyvraždí polovicu jej rodiny, opakovane ju ponižoval a urážal, že je hlúpa, a že načo je mu taká žena, keď príde domov a "zasa nemôže" alebo že "nafukovacia ho vyjde lepšie", opakovane si od poškodenej vynucoval sex aj v čase, keď ho poškodená nechcela a odmietala, pričom jej hovoril, že povedala, že urobí všetko, ale táto sa mu radšej podvolila, pretože sa inak bála jeho hrubosti, hnevu a reakcie, kedy v takých prípadoch ju ešte viac podozrieval z nevery, opakovane jej rozkazovačným tónom prikazoval, aby sa vyzliekla, opakovane chcel po poškodenej análny sex napriek vedomosti, že poškodená ho odmieta, kedy v presne nezistenom čase jedenkrát sa poškodená roztriasla, plakala a zložila na zem pri stoličke v kuchyni, pričom celé toto konanie obžalovaného vyvolávalo u poškodenej stres a strach a spôsobovalo jej psychické utrpenie, a vyvrcholilo tým, že dňa 28.3.2018 obžalovaný poškodenú začal hladkať najskôr po kolene, potom stehne, rozkazovačne jej povedal, aby sa vyzliekla, že ju chce vidieť nahú, čo poškodená už nevydržala, hovorila, že sa nevyzlečie, nevyzlečie, začala obžalovaného biť dlaňou, ten sa ju snažil zadržať, poškodená však utiekla zo spoločného obydlija a vyhľadala pomoc polície.

Za to bol odsúdený podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorý mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienenčne odložený a podľa § 51 ods. 1, ods.2 Trestného zákona mu súd určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Súčasne mu podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b), Trestného zákona uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona súd obžalovanému uložil i povinnosť podrobiť sa na vyzvanie súdu alebo príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky skúške na alkohol a iných návykových látok za účelom kontroly dodržiavania zákazu požívať alkoholické nápoje, podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. a) Trestného zákona povinnosť nepriblížiť sa k poškodenej D. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X..XXX/XX G. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodenej s výnimkou úradného styku a podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. i) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu uložil povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Napokon podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona obžalovanému uložil tiež ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Súčasne tým istým rozsudkom bol obžalovaný D. G. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod časti skutku obžaloby kvalifikovaného obžalobou ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že v presne nezistenom čase po 12.4.2003 v obci L. donútil obžalovaný D. G. svoju manželku D. G., nar. XX.XX.XXXX k análnemu styku proti jej vôli, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok napadol odvolaním prokurátor a to proti výroku o vine vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku ako zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a tiež proti výroku o uloženom treste. V písomných dôvodoch namietal nesprávne závery súdu prvého stupňa, ktorý nekvalifikoval skutok v zmysle § 208 ods.3 písm. d) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, teda že sa ho dopúšťal po dlhší čas. V tej súvislosti prokurátorka poukázala na výpoveď svedkyne a poškodenej D. G., z ktorej vyplýva, že manželova žiarlivosť

vyvrcholila a prejavovala sa častejšie počas ich samostatného bývania a pracovania v jednej firme. Súd ustálil obdobie páchania skutku od presne nezisteného času v roku 2008 najneskôr do 28.03.2018. Poškodená uviedla zmenu na jej zdravotnom stave, časté psychické vypätie, triašku, bála sa odmietnuť sex, uvádzala upodozrievanie z nevery, vyhrážky. Znalčka z odboru psychológia konštatovala, že subjektívne poškodená prežívala depresiu stredného stupňa, táto je akcentovaná od jesene 2015 a objektívne validizovaná v percepčnokognitívne v dynamike. V bazálnej pudovnej dynamike je odovzdanosť a príznačná submisivita, ale často konaná proti vlastným záujmom, čím sa hromadí intrapsychické napätie. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti je prokurátorka toho názoru, že nie je možné sa stotožniť s názorom súdu, že poškodená nepociťovala psychické utrpenie z konania obžalovaného neustále a neprerušovanie počas ich vzťahu, keďže mali spolu aj lepšie obdobia. Konanie obžalovaného možno teda označiť ako domáce násilie, pre ktoré sú dané znaky ako dlhodobosť, opakovanie, eskalácia, neverejnosť, obeť má zložitý postoj k páchatelovi. Práve pri opakovaní sú dané fázy kludu a fázy násilia, čo v danom prípade bolo prezentované. Je zrejmé, že v danom prípade došlo k eskalácii konania obžalovaného voči poškodenej, ktorá následne už sama vyhľadala odbornú lekársku pomoc, zdôverila sa kamarátkam. I zo znaleckého posudku z odboru psychológia na poškodenú vyplýva, že intenzita jej prežívania psychického utrpenia je vysoká, a to vplyvom subjektívneho posunu citlivosti pri premorbidnej úzkostlivosti a depresívnom ladení s vysokou kontrolou prežívania a snahou o potlačanie emočného napätia, ktoré je neuroticky vystupňované od jesene 2015. Znalčka konštatuje, že poškodená zažila príkorie strednej intenzity sexuálnym komunikovaním a správaním svojho manžela a jeho verbálnymi reakciami na jej konanie, čo malo dopad na jej bežný život. Poškodená sa cíti manželom ponížovaná, verbalizuje strach z jeho výlučnej prítomnosti. Z uvedeného vyplýva, že obava poškodenej z konania obžalovaného voči nej, vplývala na psychiku poškodenej nepretržite, v zmysle záverov znalkyne od roku 2015. Najneskôr do 28.03.2018, čo možno považovať za dlhé časové obdobie. Objektívne bolo pritom zistené, že ataky obvineného voči psychike poškodenej začali ešte skôr, ako v roku 2008. Súd následne aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom, a to vzhľadom na okolnosti prípadu, najmä na to, že išlo o dlhodobé spolužitie medzi obžalovaným a poškodenu aj s lepšími obdobiami, kedy obžalovaný v podstate po dlhú dobu ani nevedel, že spôsobuje poškodenej trápenie, ako aj vzhľadom na osobu obžalovaného, kedy pred spáchaním skutku viedol riadny život. Vzhľadom k charakteru spáchanej trestnej činnosti, využitie ustanovenia zákona o mimoriadnom znížení trestu v danom prípade je neprimerané a neadekvátne zhovievavé, v rozpore so zásadami ukladania trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považuje prokurátorka napadnutý rozsudok súdu za nesprávny a preto navrhla, aby krajský súd v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol rozsudkom vo veci tak, že obžalovaného uzná vinným podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona a za to mu uloží podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 3, 8 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného uloženia ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou.

K odvolaniu prokurátorky sa písomne prostredníctvom obhajkyne vyjadril i obžalovaný, ktorý poukázal na to, že prokurátorka v podanom odvolaní poukazuje na pasáže znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológie, ktoré však nie sú komplexnými závermi posudku, sú interperetované izolovane. Obžalovanému je ľúto, čoho sa svojim konaním voči poškodenej dopustil, no s tým, čo mu bolo kladené za vinu obžalobou sa nemohol stotožniť. Okresný súd správne ustálil skutok, jeho právnu kvalifikáciu a spoločenskú nebezpečnosť, preto sa s napadnutým rozsudkom v celom rozsahu stotožňuje a navrhol odvolanie prokurátorky zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry upresnil konečný návrh okresného prokurátora tak, že navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods.1 písm.b), d), e), ods.2 Tr.por. zrušil výrok o vine, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným a celý výrok o treste a pri nezmenenom výroku o oslobodení obžalovaného, aby sám rozhodol podľa § 322 ods.3 Tr.por. tak, že uzná obžalovaného vinným ako to navrhoval prokurátor okresnej prokuratúry a uloží trest bez použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 Tr.zák. v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a súčasným uložením protialkoholického liečenia ambulantnou formou.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Krajský súd ako odvolací súd preskúmal v intenciách § 317 ods.1 Tr. poriadku jednak napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa o vine, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ako aj výrok o uloženom treste a dospel k nasledujúcim záverom.

Krajský súd preskúmajúc v intenciách § 317 ods.1, ods.2 Tr.por. napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa o vine zistil, že súd prvého stupňa v záujme zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba navádzajú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, najmä výpoveď poškodenej D. G., výpovede svedkov N. W., C. L., L. R., znalkyne doc. G. C. I. Q., znalecké dokazovanie, ako aj ostatné listinné dôkazy, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov okresného súdu vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného. Nepochybne konaním ustáleným vo výrokovvej časti rozsudku súdu prvého stupňa obžalovaný naplnil znaky zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a) Tr.zák. Prítom sa odvolací súd stotožnil so záverom a odôvodnením okresného súdu, keď konanie obžalovaného nekvalifikoval aj podľa § 208 ods.3 písm. d) Tr.zák s poukazom na § 138 písm. b) Tr.zák., teda po dlhší čas. Správne v tomto smere okresný súd poukázal na to, že konanie obžalovaného nebolo po celú dobu charakter dlhodobého nemenného a neprerušovaného protiprávneho konania. Sama poškodená sa opakovane vyjadrila, že v rozhodnom čase boli i dlhšie dobré obdobia spolužitia, obžalovaný sa tak nesprával stále, takto sa vyjadrila aj k obdobiu po roku 2015. Na uvedenom závere nič nemení ani znalecký posudok znalkyne z odboru psychológie doc. Mgr. C. I. Q., PhD., (pričom prokurátorka v odvolaní poukazuje len na jeho izolovanú časť). Z posudku okrem iného vyplynulo, že intenzita psychického utrpenia nenapĺňa dynamiku týrania s prevahou jednostrannej sily, intenzity a trvania pri ohrozovaní psychického zdravia a bezpečia poškodenej. Táto síce zažila príkorie strednej intenzity komunikovaním a správaním svojho manžela a jeho verbálnymi reakciami na jej konanie, ktoré mali dopad na jej bežný život, no z tiež posudku vyplynulo, že ujma na psychike poškodenej vznikla i v súvislosti so zmenenou životnou situáciou - dvojtýždňovým odlúčením od rodiny vplyvom zamestnania v Rakúsku, čomu zodpovedala aj dynamika fyzického oddialenia a znovupriblíženia s manželom v nasledujúcom dvojtýždňovom intervale a súčasný nástup na externé štúdium. Tieto životné nároky viedli k prvej depresívnej atake bez medikamentóznej intervencie doposiaľ. Vplyvom konania obžalovaného depresívne prežívanie pretrahovalo a neurotické obrany sa stupňovali a cyklili, prežívala stupňujúcu sa frustráciu vo vzťahu a hľadala spôsoby jej eliminovania v matrimoniálnej kríze. Z výpovede znalkyne potom tiež vyplynulo, že poškodená konanie obžalovaného subjektívne vnímala ako utrpenie a ťažkosť, ale subjektivismus nezodpovedá objektívnej stránke, lebo subjektívnu stránku má posunutú pod vplyvom depresie a má posunuté subjektívne vnímanie aj pod vplyvom skúseností z detstva a správania jej otca. V tomto kontexte subjektívne pociťovala strach, zažila príkorie strednej intenzity sexuálnym komunikovaním a správaním svojho manžela a jeho verbálnymi reakciami na jej konanie, ale jej vnímanie je práve posunuté vplyvom prežitých udalostí v detstve a depresie. Intenzita jej prežívania psychického utrpenia je vysoká a to vplyvom subjektívneho posunu citlivosti. Znalkyňa u poškodenej nenachádza typické známky týraných osôb, poškodená určitým spôsobom niesla utrpenie aj pre zachovanie rodiny, hoci objektívne by z tohto vzťahu mohla odísť. Odvolací súd uvádza, že aj z uvedeného je teda možné konštatovať, že sice poškodená v rozhodnom období zažila konaním obžalovaného príkorie, mala psychické problémy a trpela depresiou, avšak konanie obžalovaného nebolo jediným faktorom podieľajúcim sa na zhoršenej psychike poškodenej, pričom i zistenia znalkyne k osobe poškodenej, spolu s vyjadrením poškodenej, že v rozhodnom čase boli i dlhšie dobré obdobia spolužitia s obžalovaným, nasvedčujú správnosti záveru súdu prvého stupňa, že konanie obžalovaného nenaplnuje znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 208 ods. 3 písm. d) Trestného zákona, teda týrania závažnejším spôsobom konania po dlhší čas (§ 138 písm. b/), kde sa vyžaduje, aby toto konanie bolo bez dlhších období, kedy s páchatelom trestnej činnosti vychádza bez konfliktov a aby toto konanie po celé obdobie poškodená osoba pociťovala ako príkorie. Uvedenému napokon nasvedčuje

i zistenie, že poškodená navštevovala v roku 2017 a 2018 poradensko-psychologické služby spolu s manželom (s čím on súhlasil), kde sa sťažovala na široký partnerský diskomfort, žiarlivosť manžela a jej neschopnosť sa s tým vyrovnávať, pričom z výpovede Mgr. N. W. vyplýva, že nepozoroval počas stretnutí, že by poškodená mala nejaký strach z manžela. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd vo vzťahu k skutkovým zisteniam ako aj právnej kvalifikácii nezistil žiadne pochybenie odôvodňujúce zrušenie alebo zmenu napadnutého výroku o vine, pričom s podrobnejším odôvodnením v tomto smere v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožnil. Z uvedených dôvodov nepovažoval odvolací súd odvolacie námietky prokurátorky vo vzťahu k uznanej vine za dôvodné.

Pokiaľ ide o výrok o treste, odvolací súd sa pri preskúmaní tohto výroku zaoberal argumentáciou prokurátorky uvádzanou v odvolaní, pričom zistil, že toto je čiastočne dôvodné v tom smere, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na pre použitie ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák.

Okresný súd po vyhodnotení všetkých skutočností a zásad dôležitých pre ukladanie trestu uvedených v § 34 ods.1, 4 Tr.zák., t.j. spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy a účelu trestu uložil obžalovanému trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby s použitím ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák., nakoľko by použitie trestnej sadzby podľa § 208 ods.1 Tr.zák. upravenej v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona (od 3 rokov do 6 rokov a 4 mesiace) bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti podľa názoru súdu postačuje aj trest kratšieho trvania. Použitie tohto mimoriadne zmierňovacieho ustanovenia okresný súd odôvodnil s poukazom na osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný, ani postihnutý za priestupok, kladné hodnotenie jeho osoby zamestnávateľom a tiež okolnosťami prípadu, kedy spolužitie medzi obžalovaným a poškodenou bolo aj s lepšími obdobiami, pričom obžalovaný v podstate po dlhú dobu ani nevedel, že spôsobuje poškodenú trápenie. S takýmto rozhodnutím a odôvodnením uloženia trestu pod zákonom stanovenú sadzbu sa odvolací súd nestotožnil. Samotné vedenie riadneho života pred spáchaním trestnej činnosti a teda priznanie jedinej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr.zák. nemôže ani s poukazom na ostatné dobré osobné relácie na obžalovaného odôvodňovať použitie ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák. Rovnako v tomto smere nie je náležitá argumentácia okresného súdu a poukaz na striedanie sa období spolužitia medzi obžalovaným a poškodenou aj s dobrými obdobiami, nakoľko toto zistenie okresný súd zohľadnil pri rozhodovaní o vine a napokon je potrebné tiež uviesť, že trestný čin, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným je úmyselným trestným činom, preto nie je namieste argumentovať vedomostnou zločkou u obžalovaného. Ani ďalšie okolnosti prípadu neodôvodňujú použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia a okresný súd pochybil, keď pri ukladaní trestu obžalovanému použil ustanovenie § 39 ods.1 Tr.zák., hoci na to neboli splnené podmienky a vzhľadom na uvedené potom uložil trest neprimerane mierny.

Preto odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm. d), písm. e), ods.2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celý výrok o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu, uložených obmedzeniach a povinnostiach a výrok o ochrannom protialkoholickom liečení a sám po vyhodnotení všetkých skutočností dôležitých z hľadiska ukladania trestu rozhodol tak, že obžalovanému D. G. uložil podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorý mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienčne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, pričom podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu na 3 (tri) roky. Taktiež mu uložil podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov, povinnosť podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona podrobiť sa na vyzvanie súdu alebo príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky skúške na alkohol a iné návykové látky, podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. a) Trestného zákona zákaz priblížiť sa k poškodenej D. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X.G. XXX/XX G. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia a podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. i) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu uložil povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Napokon podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona obžalovanému uložil i ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Odvolací súd dospel k záveru, že s poukazom na všetky okolnosti prípadu a osobu obžalovaného a jeho doposiaľ riadny život, nie je nutné na neho vplývať priamym výkonom trestu odňatia slobody, ale

účel trestu je možno dosiahnuť aj trestom odňatia slobody na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadby s jeho podmieneným odkladom, za súčasného uloženia vyššie uvedených povinností a zákazov, ako aj uloženia protialkoholického liečenia ambulantnou formou, ktorého uloženie má podklad v znaleckom dokazovaní. Na jednej strane je pravdou, že obžalovaný sa dopustil pomerne závažného trestného činu, no odvolací súd vzal do úvahy najmä to, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a nebol vo výkone trestu odňatia slobody, nejedná sa teda o osobu výraznejšie kriminálne narušenú. Pokiaľ ide o okolnosti prípadu, je nutné poukázať tiež na to, že ako bolo zistené zo znaleckého dokazovania, poškodená aj keď konanie obžalovaného pociťovala ako príkorie, jej psychické utrpenie bolo ovplyvnené okrem konania obžalovaného i ďalšími spolupôsobiacimi faktormi a tiež vplyvom subjektívneho posunu citlivosti. Preto odvolací súd uvádza, že takto uložený trest nie je neprimerane mierny a bude mať podľa presvedčenia súdu na obžalovaného dostatočný prevýchovný vplyv, aby si uvedomil závažnosť svojho protispoločenského konania a bude ním splnený účel trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák. Vzhľadom na takéto rozhodnutie krajský súd obžalovaného ihneď prepustil z väzby na slobodu, pretože jej dôvody pominuli.

Z týchto dôvodov krajský súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.